

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: JEsu! naar jeg sindet ned

Citation: Brorson, Hans Adolph: "JEsu! naar jeg sindet ned", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56*, s. 279. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid119904/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Nr. 231.

J Esu! naar jeg sindet ned
I en dyb betrægning senker,
Og din store kierlighed
For min salighed botænker,
O! da bliver jeg saa glad,
Som jeg snart i humlen sad.

2. Om den skidne syndens lyst
Vil jeg da et ord ey høre,
Thi jeg finder i mit bryst
Kraft et helligt liv at føre,
Derfor er jeg allesteds
Overmaade vel til freds.

3. Lammet være priis og magt,
Som sig lod for synden slagte,
At oprette naadens pagt,
Som en evig frelse brugte,
Den jeg udi daaben tilk,
Da min synd til grunde gik.

4. Dette gjør mig reen og glat,
Som det guld paa naude-stolen,
Deylig som en brude-skat,
Alle pleitter fri som soleen,
Saadan gjør du mig, Guds Søn,
Ja som du est selv saa skøn.

5. Helvede er ødelagt,
Kand sig over mig ey glæde,
Og den onde verdens magt
Vil jeg under fodder træde,

Nr. 231. Jt-r. 1, 1: Jesu! Jesu! Jt-r. 2, 1: skidne! skiden! Jt-r. 4, 6: est] er Jt-r.

Nr. 231. Oversættelse: JEsu! wenn ich mein gemüth, forfatter? Schr. s. 1023.
— 1, 5-6: Kierlighed [for] som vi siger omvis for. — 1, 6: snart! næsten. —
3, 1-3; Joh. Ab. 5, 6. 13. — 3, 3: al] for at. — 3, 6: til grunden] vel = til bunds, jfr.
nr. 58, 3, 8-9: Du har i daabens [lod Min død til grunde senket. — 4, 1: glot] klar,
amuk. — 4, 2: Nådesstolen paa pugtens vrk (se under nr. 3, 8, 1) var af guld, 2. Mos.
26, 17. — 4, 4: alle pleitter jrl] sei for alle pleitter, jfr. Et. 5, 27.

Ja ved JEsu kraft det skeer,
At jeg kun ad døden leør.

6. Tordner det paa Sinai
Over alle synde-slaver,
Her er JEsus, jeg er fri,
Alt hvad hand forhvervet haver,
Det er mig af GUD tilkendt,
Som jeg selv det havde tient.

7. Hand, som naade til mig vandt,
Lystes i min siel at blive,
Og til sikker fæstle-punt.
Mig den Hellig Aand at give,
GUD min arme siel heboer,
Som sin helligdom og chor.

8. Tie fornuft, og knid mig ey
Slct og usel allevegne,
Troen siger dertil ney,
Jeg er een af JEsu egne,
Og min Fader herte-kier,
Alterede salig her.

9. Driv kun fra mig al den skum,
Som mit herte vil besvære,
Lad dit evangelium,
Daab og nadvere usig nære,
At jeg derved styrke færer,
Hvordan det mig siden gaaer.

10. Og med saadan siele-mad
Vil jeg mig saa lenge matte,

G.v-2: sa. nr. 1, 12, 2-3; 107, 7, 1-2. — 6, 6: sam om jeg selv havde fortjent det. —
7, 2: [q]afet[har lust til jhr. nr. 105, 10, 6; 228, 7, 5. — 7, 3-4: [fæste-paal] faste-
penge, forskud af lønnen som sikkerhed for, at man får pladsen; [tælligheden] wes
som forskud af saligheden, 2 Kor. 1, 22; 6, 5; Ef. 1, 14; Jfr. nr. 63, 13, 3. — 7, 5-6:
1. Kor. 3, 16; 2. Kor. 6, 16. — 7, 6: chor[ligesom i nr. 225, 5, 5]. Svane-Sang
nr. LXXIX, 5, 13: betegnels[for koret i en kirkebygning. — 9, 1: skam[betegnelse
for urenhed, Ex. 1, 25; Ez. 22, 18, hvor nylens oversættelse har "skam" i st. I
»slagtere, Jud. 18 om urent skum i have]. — 9, 8: siden[ellers].

Til du mig i engle-rad
Vil til bords i himlen sette,
Da jeg smage skal en ræt,
Som gør evig glæd og mæt.

Nr. 232.

O hvor rigtig,
O hvor vigtig
Er de christnes levnet,
Naar al verdens glæde endes,
Altting op og ned ad vendes,
Da vort levnet herlig kientes.

2. O hvor rigtig,
O hvor vigtig
Er de christnes dage,
Lad kun tiden slet bortrinde,
Da vi evigheden finde,
Som umuelig kand forsvinde.

459

3. O hvor rigtig,
O hvor vigtig
Er de christnes glæde,
Verdens er kun kort og liden,
Vores giver fred i striden,
Hører ikke op med tiden.

4. O hvor rigtig,
O hvor vigtig
Er de christnes skønhed,

Nr. 232. II-J.

Nr. 232. Overgåelse. Wohl recht wichtig und recht wichtig, iflg. J. F. Johannsen af J. C. Schade, iflg. E. M. Koch af C. E. Weismann, iflg. A. P. W. Fischer og F. Bredereck anonym, Schr. z. 1950. Salmen ligger ganske nær op ad nr. 228, så nærl. at man kan undre sig over, at Brorson har villet gengive dem begge. Begyndelseslinierne: *O hvor rigtig, O hvor vigtig*, er her overtaget fra originalen til nr. 228. Systemet er i begge salmer det samme med *levnet, dage, glæde, skønhed o. s. n.*; kun er venet om *de christnes vildom*, der i nr. 228 står efter det om *de christnes rigdom*, her sat foran dette, og i v. 10 om *de christnes øje* blevet til *de christnes rigdom*, i v. 12 *de christnes præng* til *de christnes bræmme*. — 2, 4; slet; helt.